Ч. 137 Неділя 21 червня (3 липня) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(З західних повітів. — До ситуациї. — Іспаньско-американьска війна).

Внаслідок стану виїмкового застановлено в Кракові діяльність многих товариств робітничих межи иншими: товариства социяльних робітників „Proletaryat", християньско-суспільне товариство поступової учащої ся молодежи „Zjednoczenie", жидівске социяльно-демократичне товариство „Brüderlichkeit", социялістичне товариство „Siła". Дальше розвязано товариства: робітників цеглярских, жидівских помічників торговельних, холевкарских, столярских, будівельних, вуглярских, кравецких і металюрґічних та торгуючих жінок. В Подґуржу застановлено діяльність товариств: „Siła", і робітників будівельних. — З Рабки розійшла ся не потверджена доси вість, що на патрулю в Сокерницях, зложену з двох вояків напало 5 селян. Вояки стріляли а селяни повтікали. За ними слідять тепер. Случай сей може стати ся предметом першої розправи в доразовім суді.

Завтра має відбути ся в Празі конференция вірноконституцийної більшої посілости, до котрої привязують величу вагу. Скоро в тій партиї возьме верх радикальна ґрупа і партия супротив намірених правительством конференций виступить остро і відпорно, то правительство не буде розсилати дальших запрошень на нарадн, бо в такім случаю відмова зі сторони Німців буде безсумнівна.

З Відня доносять, що вчера по полудни відбувала ся довга нарада міністрів. Кажуть, що обговорювано гадку, чи не далось би на якийсь час знести розпорядженя языкові, іменно аж до тої пори, доки би не увійшов в житє новий закон языковий, котрого проєкт був би предложений зараз по новім відкритю парляменту. Чехи суть тому рішучо противні. Староческа Politik каже, що вступні наради суть доказом, що ґр. Тун старає ся всїма силами залагодити кризу так, щоби дійти до порозуміня з Німцями а не зашкодити Чехам. Narod. Listy висказують обаву, що ґр. Тун хотів би всїлякими предложенями наклонити Чехів, щоби они зрекли ся розпоряджень язикових, але то не удасть ся, бо ческі посли нїколи на то не пристапуть. — D. Volksblatt доносить знову, що Ґреґр мав відгрожувати ся, що на случай знесеня розпоряджень язикових возьмуть ся Чехи до як найострійших средств та разом з Полудневими Славянами і Русинами будуть аґітувати за загальним правом виборчим, а тогди вийде парлямент, в котрім більшість буде чисто славяньска.

З поля іспаньско-американьскої війни наспіло тепер кілька важнійших і цікавійших вістий. Після урядової вісти ґен. Шафтера з табору в Севілї розпочав ся вчера досьвіта атак на Сантхаґо. Американці розпочали атак рівночасно від сторони моря і на суши. На цілій лінїї завела ся завзята борба. З Пляя дель Ест доносять, що ґен. Лявтон заняв Кабано, передмістє Сантхаґо де Куба. Американьска ескадра бомбардувала форт Морро і другі форти.

Опогди наспіла сензацийна вість, мовби то коло Сантхаґо де Куба іспаньска бомба впала на американьский корабель „Бруклін" і розбивши его затопила, причім мав згинути адмірал Шлї і 24 людий. Була би се для Американців велика страта. „Бруклін" належав до найскорших американьских кораблів, мав силу 18.769 копий і був узброєний вісьмома 8-центиметрового калїбру пушками, 12 скорострільними канонами, 12 шестифунтовими пушками, 4 однофунтовими і 4 пушками малого калїбру. На кораблі було 522 людий залоги і він коштував 15 міліонів. З американьскої сторони заперечують тому рішучо, але мимо того нема доси чутки, де єсть адмірал Шлї і що з ним діє ся.

З Кі-Вест доносять, що коло Пуерто Прінсіпе на Кубі була оногди кровава битва межи повстанцями під проводом Ґомеза а Іспанцями; сї послїдні мали страти в битві 150 людий.

Бюро Вольфа одержало з Гонґ-Конґ слїдуючу вість: Ґенеральний капітан Манїлї заявив з припорученя свого правительства комендантови нїмецкої ескадри стоячої коло Манїлї, адміралови Дітріхови, що готов віддати Манїлю комендантам неутральних кораблів, яко депозит. Предложеня сего, зі взгляду на блоькаду, заведену Американцями не припято. Ситуация в Манїлї має бути дуже прикра. В місті пастала велика нужда, бо єсть великий брак поживи.

Мимо так прикрого положеня іспаньске правительство все ще не думає заводити якісь переговори в справі заключеня мира і каже, що ще не надійшов час до того. Все буде за-

---

13)

Послїдна воля.

(Із шведского. — Віктора Ґуґа Вікстрема).

(Дальше).

Ми переписували ся в сїй справі ще цілий місяць. Коли Іза наконець не могла вже змінити мого пляну, порадила, щоби ми разом втікали.

Я дав їй на то знати, що у мене нема анї шелюга.

Она відповіла, що має по матери дорогоцінности, котрі могла би продати, скоро би ми виїхали з Іспаниї.

Коли втїкати, то втїкати! Взяти єї з собою далеко, далеко! Буду єї любити і она буде мене любити, нїщо й нїхто не буде нам стояти на перешкодї! Знаменита — шалена гадка!

Але она впала на плодоносний ґрунт. Я став скупий, аж до крайности скупий. Відмавляв собі всего, без чого лиш можна було обійти ся, щоби лиш грошик до грошика зложити. Я вже й не курив і не пив кави та не ходив до театру.

А все-таки не хотїлось менї покидати ся свого первістного пляну. Одного дня написав я отсї слова до Ізи:

„Нинї піду до твого вітчима".

Коли я в полудне закінчив свою роботу в конторі, убрав ся я в що найлїпшу одїж та пішов до дому пана Хаіме.

В присїнку чекала служниця. Мовчки передала она менї якийсь папір, на котрім були написані слова:

„Нещасний, іди собі звідси!"

Я через хвильку не знав, що робити, але відтак рішив ся. Я побіг сходами на гору, здогадуючи ся, що там мешкає Лябрана, бо помешкане для женщин було на долинї. Та й в самім дїлї, на одних з дверий було написане: „Хаіме де Лябрана".

Я ще відотхнув кілька разів глубоко, а відтак потиснув на ґузик від електричного дзвінка. Якийсь слуга отворив двері, взяв мою карту від мене і щез.

Настав глубокий спокій перед бурею. Я був готовий ставити опір хоч би й цілому сьвітови.

Слуга вернув і завів мене до пишно умебльованого сальону. Зараз по тім увійшов Лябрана. Прочитавши з дуже легковажною міною мою візитову карту, став менї приглядати ся.

— Чим можу служити — спитав він мене, не попросивши навіть сїдати.

— Пане де Лябрана — сказав я і підійшов кілька кроків до него — то, що маю сказати, єсть дуже коротка річ. Вибачте менї мою сьмілість, але не знаю иншого способу, як би до Вас приступити. Маю лиш одно сказати: я люблю Вашу пасербицю, панну Ізу де Ескалянте, і отсе приходжу просити о єї руку.

Пан де Лябрана взяв до рук оправлений в золото бінокль і приглядав ся менї довго. Відтак сїв собі байдужно на фотель, витягнув ноги і спитав:

— Пане Віллем — чи Лїнкольн — або Рід — чи як Ви там звете ся, кілько Вам лїт?

— Двайцять і два.

— І Ви хочете женити ся?

— Так.

— З найбогатшою спадкоємницею в Барцельонї — розсьміяв ся він вимушеним і повним глуму сьміхом.

Мій спокій не покинув мене.

— Маєткових відносин Вашої пасербиці зовсїм не знаю. Я люблю єї, а не єї гроші.

— Як же то благородно і красно! — Тепер вже розумію, длячого Ви так довго ходили попід мої вікна і заглядали.

І знов той самий вимушений, глумливий сьміх.

— І я мав би єї віддати за першого лїпшого, що его счарувало єї хороше личко і він приходить тут просити з улиці, щоби єї собі взяти! — Нї, того вже за богато!

Він схопив ся і задзонив остро і приказуючо.

Слуга вбіг до покою.

— Хуан [1]), поможи сему панови убрати ся і зведи его сходами на долину.

Я хотів ще щось сказати.

Де Лябрана показав приказуючо рукою на двері.

Менї не лишалось нїчого, як лиш послухати его. Зробити сцену в домі Ізи — то було би ще лиш погіршило мою справу. Тяжкими кроками, як би мене хто обухом вдарив по голові зійшов я сходами на долину і вийшов на улицю та навіть і не оглянув ся, щоби подивити ся, чи Іза стоїть у вікнї.

[1]) Хуан (Juan) = Іван.

висїти від дальших подій. Тимчасом в Іспанії відзивають ся щораз більше голоси, щоби заключити мир, бо дальше веденє війни з дотеперішним успіхом єсть хиба лиш божевільностию.

Новинки.

Львів дня 2-го липня 1898.

— **Именованя.** Міністерство торговлї именувало почтових офіциялів: Генр. Брікнера в Тернополи і Володим. Богуша у Львові почтовими контрольорами при урядї почтовім в Ярославі.

— **Бурї і гради.** Як показує ся, то буря з середи на четвер займила не лиш Львів і околицю, але більшу половину всхідної Галичини. З ріжних сторін, як від Самбора, Дрогобича, Стрия, Станиславова, Зборова, Бродів, Сокаля, Жовкви, Бібрки, Жидачева, Старого міста, Городка і Ярослава, доносять рівночасно о тій страшній бури і о градах, що всюди в тих місцевостях наробили величезних шкід в збіжу, огородних і садовині. Потерпіли також хати, дерева, а місцями поубивали розвалини і худобу. Знищенє має бути всюди страшне і всї донесеня годять ся в тім, що надія на добрий рік вже пропала. — В львівскім повітї, крім сїл підміских, потерпіли дуже: Пустомити, Семенівка, Щирець, Розенберґ, Дорнфельд, Дмитре, Черкаси. — В Жидачівщинї третя часть земних плодів пропала, а наслїдки будуть ще сумнїйші супротив того, що дня 6 мая хмаролом наробив там богато шкоди. — Вісти з бобрецкого повіта також сумні. В Оришківцях оркан убив шість коров, заваливши стайню. В Баківцях винищив збіжа. Так само страшні шкоди від граду потерпіли: Княсело, Стрілиска, Трибухівцї, Жабокруки, Любешка. — В Ставчанах, городецкого повіта, грім запалив стайню в дворі, в наслїдок чого погоріли всї будинки господарскі а також кілька штук худоби. — З Динова доносять, що град вибив збіже в громадах: Лубні, Гортї, Ульници. — В Ярославщинї знищили гради земні плоди: в Сїнневі, Рожнітові, Зарічи, Повнятичах, Воли, Часткових, Тинявичах, Бистровичах, Розвеницях, Янковичах, Киселеві, Цїшатинї, Цїшатинку, Щитнї, Павлосеві, і кількох инших громадах. — В Золочівщинї знищені села: Жуків, Кропивна і Віцинь. — В Гаях, коло Львова, ударив грім в будинок двірский і погорів двір та всї будинки господарскі. — З повіта жовківского доносять: В середу перед вечером навістила страшна буря з громами наш повіт, а в ночи на четвер повторила ся ще страшнїйша. Град повитовкав в многих селах плоди пільні. В Мервичах буря розвалила десять стоділ, а в Зарудцях зруйнувала дві двірскі муровані стодоли. Збіжа, що не вибив град, злива притовкла до землї. Гречки і барабольї цїлком понищені. Нарід переляканий думав, що то вже конець сьвіта: найстарші люди не запамятали такої страшної ночи. — Зі Зборівского пишуть: Зборівску охрестність навістив страшний град, величини курячого яйця і починив великі шкоди в селах Беремівцях, Кудинівцях і ин. Збіжа і огороди понищені. Відтак вихор поперевертав богато будинків, а дерева виривав з корінєм. — З Дрогобича пишуть: В четвер над раном о годинї 3-ій навістила Дрогобиччину страшна туча з градом. В громадах Дрогобич, Вацовичі, Снятинка, Лишня, Манастир лишняньский, Дережичі, Манастир дережицкий і в инших всї землеплоди знищені. Град падав величини голубячого яйця. — Зі Станиславова доносять: Передвчерашної ночи лютила ся над нашою околицею страшна буря з блискавицями і громами. З полудня упав град воличини горіха волоского і понищив поля. Опісля настала сильна злива. — Із Старомірского доносять: Село Туре і охрестні села навістила страшна буря з градом. Град величини горіха волоского, перемішаний брилками величини гусячого яйця, знищив всю надію хлїбороба. В ночи настала страшна канонада; небо від безнастанних блискавиць і громів здавалось отвирає ся. Люди позривали ся, думаючи, що то конець сьвіта. Плоди понищені в поли, в огородах і садах. Рано коли засьвітило сонце, представив ся страшний вид знищеня. — Коло Устя зеленого в селї Баранові і в околици страшна туча з градом знищила засїви. — Повіт мілецкий на Мазурщинї потерпів цїлий. Град і буря знищили всї плоди, а дерева оркан виривав з корінєм.

— **Перші загальні збори товариства „Руска Бурса в Новім Санчи“** відбудуть ся дня 7-ого н. ст. липня 1898 з слїдуючим порядком дневним: Торжественна служба Божа розпічне ся о годинї 10 рано, в костелї оо. Єзуїтів. О годинї 11½ рано в сали Сокола: 1) Вступнє слово дотеперішного предсїдателя товариства. 2) Вибір предсїдателя ad hoc, котрий покличе двох секретарів. 3) Справозданє з дотеперішної дїяльности товариства представить секретар. 4) Справозданє касиєра. 5) Вибір комисиї шконтруючої з двох членів. 6) Внесок комисиї шконтруючої в сираві удїленя абсолюторії уступаючому видїлови. 7) Вибір предсїдателя. 8 членів видїлу і 2 заступників на слїдуючий рік адміністрацийний. 8) Внесок видїлу в справі отвореня Бурси з днем 1 н. ст. вересня 1898 і в справі будови церковцї.

— **Про огонь в Ягольници**, чортківского повіта, пишуть: Огонь вибух дня 26-го червня о годинї 5-ій пополудни в жидівскім домі при нагоді вареня конфітур. За які дві години упало жертвою пожару 300 домів, між ними 38 християньских. Між иншими згоріла божниця, на костелї і школї народній погоріли дахи, до церкви не допущено огню, а так само ненарушені почти і аптика. Крім того згоріло двох жидів, один, що підчас пожару спав і другий, що вбіг до дому, аби уратувати грошї. Також мало згинути в огни двоє жидівских дїтий.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Добрі ради.

— Вина овочеві (після Беттнера. І.) Добрий господар повинен кожду галузь свого господарства використати як найлїпше, а то може він зробити в той спосіб, що використає єї безпосередно на свій власний пожиток дома, або на пожиток для других, а для себе на готовий гріш, значить ся, на продаж, або в один і другий спосіб разом. Так можна би і треба використувати у нас садівництво. Нинї у нас садівництво дуже підупало, а то іменно длятого, що наші господарі не уміють добре єго використати нї на пожиток для себе нї для других. А прецї і малий садок міг би приносити значний зиск, або бодай робити велику вигоду, як би єго можна добре використати. Розуміє ся, що тогди і треба би лїпше і більше садом займати ся, як то діє ся нинї у нас. Садовину, ба, не лиш садовину плекану штучно, але навіть і всїлякі дико ростучі овочі можна дуже добре вихіснувати на роблене вина і овочів, котрі можна або зужиткувати дома або продавати. Зроблене дома вино овочеве мало би ту велику вагу, що господар мав би власний, добрий і здоровий напиток і не потребував би тратити ся на погану паруху; що

Слїдуюча ніч була перша в моїм житю, котрої я не міг спати. Яка-ж мука і розпука! З нетерпеливостию дожидав я дня, котрий мав принести менї звістку від Ізи. Я дрожав на цїлім тїлї а кров палила мене мов огнем.

Минала година за годиною. Коли наконець зробив ся день, побіг я до катедри, Ізи тут не було. Я мусїв іти до своєї роботи. По роботї в конторі побіг я до дому. Не було анї повитаня, анї хочби словечка на письмі!

Знову одна ніч безсонна. Я змірковував, що Лябрана здогадав ся, що ми десь сходимо ся і відправив служницю, так, що урвала ся всяка звязь.

Точно о осьмій годинї пішов я до катедри і чекав там аж до десятої, але мила не явила ся. Я пішов до контори.

Минув ще один день і ще один. Я вже не міг довше чекати. Я постарав ся о розклад їзди пароходами і довідав ся з него, що на другий день, в середу, відходить один корабель до Марсилії. Але того було замало. Треба було, щоби ще одно судно відходило в тій самій порі, бо лиш так можна було Лябрану збити з тропи. Я пігнав чим скорше до порту і там довідав ся, що о тій самій порі відходить „Кольомба“ через Тарраґону до Алїканте.

Тепер вже не було чого надумувати ся. Я позичив собі від мого приятеля, Росиянина, пятьсот пезетів, купив два білети на імя пана Ріда і єго сестри до Марсилії і два другі на імя сеньор і сеньора Гонцалес — назвище найчастїйше в Іспанії — до Алїканти, написав лист до мого начальника, звиняючись перед ним, що мої „родинні відносини“ змушують мене покинути безпроволочно мою посаду у фірми та подякував єму за єго ласкаві взгляди для мене, спакував з моїх річий то, чого найбільше було потреба і відослав до порту.

Зважити ся на щось, значить виграти або програти. Я замовив на трету годину віз, що мав чекати на мене о кілька домів дальше від Лябранового, і о пів до четвертої пішов жвавим кроком до єго дому. Я потиснув за клямку від дверий на ліво, а они отворили ся. Я побачив ся в досить просторій передній комнатї. Не надумуючись пустив ся я до середних дверий та увійшов до великого сальону, де небуло і живої душі. Знов велика комната і порожна. Зараз за нею був кабінет. Тут сидїла Іза блїда і засумована. Она аж крикнула коли мене побачила. Я відозвав ся живо до неї:

— Возьми на себе плащ і густий вельон! За двайцять пять мінут відходить корабель, котрий нас звідси заберє. Борзо! Борзо!

Она механічно зробила так, як я казав. Вже була зібрала ся і готова іти за мною, коли я — зовсїм сьвідомий себе — шепнув до неї:

— А не забудь брилянтів!

Она сягнула до шуфлядки в столику до шитя і виймила звідтам маленьку, але тяжку шкатулку, котру сховала під плащ.

Ми вийшли поволи через подвірє на улицю. О кілька кроків дальше ждав на нас фіякер. Я поміг Ізї сїсти до воза і відозвав ся зовсїм спокійно до візника:

— До порту, там де стоїть „Кольомба“! Маємо ще досить часу.

Ми мали ще чверть години часу, а до порту треба було їхати лиш сїм мінут. Ми приїхали ще на час і зараз пішли до нашої каюти.

Причина, задля котрої я купив білети в дві сторони, була, розуміє ся, та, щоби збити з тропи Лябрану, котрий був би зараз поруншив всї телеґрафи. Підчас коли пан Рід і єго сестра їхали до Марсилії і він казав нас там або деинде за границею шукати, проживали ми наші медові місяцї в — Іспанії.

Тут, бачите, єсть богато таких місць, де можна жити в більшім укритю, як де в Япанї або на Новій Зеляндиї — то суть іменно готелї для подорожуючих Анґлїйців, до котрих дуже рідко коли — нехай не скажу, що нїколи — заїздять Іспанцї. Ті гостинницї суть зовсїм анґлїйскі. Страви, урядженє, служба, словом все єсть тут так уладжене, як того вимагає якийсь льорд або купець з Сїті [2]). До такого готелю заблукає ся иноді, що правда і якийсь Німець або Француз, але Іспанець єсть тут так рідким гостем, що коли він тут заїде, то формально всїм майже то з дива не сходить.

Межи тими готелями, як менї говорили, єсть готель „Вашінґтон Ервінґ“ найбільше анґлїйский, отже й найбезпечнїйший. Ми казали туди завести ся.

На „Кольомбі“ не їхали ми дальше лиш до Тарраґони. Тут купила собі Іза на бораї одїнє до подорожи, котрого треба було конче до дальшої дороги зелїзницею до Ґранади [3])

Як на пароходї так опісля і підчас їзди зелїзницею розмавляли ми мало з собою і сидїли як наполохані голуби. Ми шептали одно до другого, але коли прийшов хто чужий, то

---

[2]) Сїті (Citi) — зве ся середина міста Льондону, старе місто.

[3]) Ґранада, — має трояке значінє: а) Давнїйше королївство Ґранада, належаче до кастильскої корони; єго забрали були в 711 р. Араби, звані в Іспанії Маврами. Ґранаду відобрали Іспанцї від Маврів назад за панованя королевої Ізабелї І. і Фердинанда II. Католицкого, здобувши по 11-лїтній облозї місто Ґранаду в 1492 р. Послїдним маврийским королем був Абу Абдуллах. — б) Провінция Ґранада в нинїшній Іспанії і — в) місто Ґранада, столиця провінциї, при сподї гір Сієрра Невада. Місто Ґранада має около 75.000 жителїв і лежить межи трома горбами, з котрих на всхіднім єсть славна на весь сьвіт колись маврийска кріпость і королївска палата Альгамбра та передмістє того-ж імени.

навик би до тверезости а не зрік би ся приємности напитку; що не потребував би шукати приємности і розривки в коршмі, але знаходив би її дома в кружку своєї родини і своїх найблизших та найліпших приятелів і сусідів, та що міг би тим способом заробляти собі й готовий гріш. Житє такого господаря стало би й лїпше, вигіднїйше і честнїйше та благороднїйше, він би жив як пристало на господаря інтелїґентного і знаючого собі честь та повагу. Длятого хочемо тут розповісти за фаховим знатоком, як робити вина овочеві. Хто би хотів робити вино з овочів, повинен насамперед знати, з чого вино складає ся. Длятого послухайте: Коли подушити овочі і витиснути з них сок, та спустити до бочки, то той сок називає ся тогди молодим вином або мощем. Той мощ мусить мати в собі ті части, з яких може зробити ся вино. Такими частями суть: передовсїм цукор, котрий через киснене перетворює ся на винний спірітус або алькоголь. Чим більше цукру в мощи перед кисненєм, тим міцнїйше буде вино по викисненю (по вироблению). Але вино не буде в кождім случаю солодке, скоро в мощи єсть богато цукру, бо чим більше цукор через киснене перетворює ся на алькоголь, більше щезає солодість вина, аж наконець го.ове вино може лиш тогди бути солодке, коли в нїм лишило ся ще досить цукру неперетвореного на алькоголь.

Отже хто бере ся робити вино, повинен знати, чи єго мощ має досить цукру в собі. То поучує і практика і приклад до міреня цукру в мощи. Скількість цукру в мощи зависить від сорти овочів, від того який рік, та від спілости овочів. Найбільше цукру має в собі зі всїх овочів виноград, бо пересїчно на сто частий мощу 15 частий цукру або 15 прц.; черешні мають трохи більше як 10 прц., грушки 8 прц., яблока 7 прц., верпини (аґрест) 7 прц., порічки майже півсема, суниці трохи більше як 6 прц., сливки 6 прц., афини (борівки) 5 прц., ожини 4 прц., малини майже 4 прц., ґоґодзи півтора прц.

Крім цукру мають ще всї овочі в собі кислоту (квас), котра надає вину смаку і тревалости. Виноград має в собі т. зв. винну кислоту. Инші овочі мають в собі яблочну і цитринову кислоту. Третим творивом єсть білковина (білок). В білковинї живуть дріжджеві грибки, котрі викликують киснене, а киснене мощу єсть ще лиш доти можливе, доки в нїм єсть білковина і цукор. То, що робить молодий мощ мутним, єсть як раз частинками білковини. Коли сок має їх за богато, то він трудно стає ясним, чистим; коли їх за мало, то лишає ся богато невикислого цукру. Вино буває тогди солодке і не держить ся добре. За богато білковини мають в собі сливки і добрі грушки, за мало порічки і афини. Так само важним для робленя вина єсть гарбовина (танїна), бо она сполучає ся з тою білковиною, котрої за богато в сполучене, котре не розпускає ся і тим способом видїляє білковину з вина. Для того каже ся, що вино, котре має богато гарбовини, стає борзо ясним і держить ся добре. До означеня цукру і кислоти в соку з овочів уживає ся приладу, званого сакхарометром. Хто робить вино з овочів на малі розміри для себе, може обійти ся без него, але хто хоче робити в більших розмірах на продаж, той повинен єго мати.

Переписка господарска.

Д. К. в К.: Один ветеринар пояснив нам, що „малик" то не якась хороба, але вроджена прикмета деякої худобини, задля котрої хреби (кости в хребті) грудні суть широкі а низькі. Внаслїдок того мязи і шкіра, розвинені добре виставють повисше тих хребтів і так творять ямку. Се отже не може бути причиною, щоби як та худоба так і друга від неї гинула, хиба, що та худобина мала якусь заразливу хоробу, від котрої і друга єї набрала ся. — Рівночасно надіслав нам п. Буцманюк учитель у Уневі коло Перемишлян таке поясненє слова малик: Се слово, зачуте від селянина і від жида, записане у мене так: Кінь малик = malikowaty koń = Krippenbeisser (такий, що гризе жолоб). Позаяк то розходить ся о рогату худобу, то може ще хто з наших читателів буде ласкав прислати нам поясненє сего слова, взглядно пояснити, що то єсть маликувата рогата худобина. — **Зеньо н. Збр.:** Капуста брукселька відзначає ся тим, що она в кутиках межи листєм а пеньком пускає головки, що мов рожечки обрастають пеньок доокола. Головки ті вирастають вже в першім році, але щоби їх мати вже рано з весни і лїтом, садить ся єї в інспектах а лїтом садить ся на грядках, щоби мати головки на осїнь і зиму. Єї садить ся під копець цьвітня і через цїлий май на грядках зовсїм так само як капусту. Але щоби брукселька добре родила, давала красні головки, треба то знати, що она не любить дуже глинистого ґрунту, лиш ґрунт мягкий, пухкий. Дуже добре єсть при гноєню глинистої землї домішати трохи піску і попелу. Також треба єї часто пересаджувати. Для прискореня росту рожичок треба з кінцем серпня і з початком вересня відломлювати вершки пеньків, а тогди в кутиках листків зачнуть вирастати рожички. Коли достаточно виростуть, то можна і проче листє обломити. — **Селян. Лопуш. з Зябол.:** Кубікувати дерево значить вичислити єго містоту або обєм т. є. означити кілько дерева містить ся в такім місци, що єсть н. пр. на стопу або на метер довге, широке і високе. Коли маєте н. пр. якиі обтесаний, гранчастий стовп, то зміряйте, як він за широкий (н. пр. 10 цалів), як за грубий (н. пр. 12 цалів) і скажіть тогди: 10 разів по 12 то єсть 120 цалів; зміряйте дальше довготу (н. пр. 4 стопи, або 4 рази по 12 цалів, значить ся 48 цалів) і скажіть тогди: 48 разів по 120 цалів, значить 5760 кубічних цалів. Тоті кубічні цалї треба замінити на кубічні стопи. Кубічна стопа має 12 разів по 12 і ще раз по 12 цалів або 1728 кубічних цалів. Тепер же треба знати, кілько разів треба взяти по 1728 куб. цалів, щоби було більше менше 5760, або кілька разів містить ся 1728 в 5760 цалях, то тілько буде кубічних стіп. В сїм случаю містить ся 3 рази і ще щось лишає ся, отже той стовп буде мати 3 кубічні стопи і трохи менше як пів кубічної стопи (376 кубічних цалів). Як кубікують ся кругляки, розкажемо иншим разом, бо треба богато писати.

ми зараз уривали розмову.

Іза розповіла менї, що мій здогад до служниці був зовсїм добрий. Єї відправили з тої простої причини, що Ляброна припускав, що ми лиш длятого могли сходити ся, що она носила наші любовні листи. Зґризлива дуєня дістала ще острійший наказ, ходити до катедри заказано. Від тої пори, коли я прийшов просити о руку Ізи, она не сьміла і кроком вийти з дому. Щастє менї якось дивно сприяло. Не знаючи анї уладженя анї звичаїв в домі, зайшов я як-раз в ту пору, коли воротар по обіді спочивав. На три минути перед тим, коли я прийшов, вийшов Лябрана як-раз від своєї пасербиці, сказавши їй, що на другий день вишле єї до монастиря Ляс Уелґас коло Бурґас. Та й дуєнї случайно десь тогди не було.

В оповіданю Ізи була якась мішанина горя і гумору. Нам було тим більше потреба доброго гумору, бо ми все тим журили ся, що за нами будуть гонити.

Аж в нашім малім сальонику в готели „Вашінґтон Ервінґ" почули ся ми зовсїм безпечні. Там були лиш самі заграничні гості — анї одного іспаньского імени не було на чорній таблици — а до тих прилучив ся ще й Маркі Рене де Салїєр-Боранпар, під котрим то іменем виступив я разом з женою. А щоби нас служба готелева не підозрівала, то я казав портєрови на двірци, що наші „великі куфри" тут позістануть, а до готелю коло Альгамбри возьме ся лиш то, що конче потреба, значить ся наші маленькі ручні пакунки. Ми казали собі приносити снїданок, обід і вечерю до нашої комнати і жили лиш самі для себе.

Що дня ходив я разом з Ізою оглядати чародійну комнату Альгамбри [4]). Але чим були ті ряди стовпів в Пацїо де льос Леонес в порівнаню з єї буйним волосєм; чим ті нїби кашмір сьвітячі ся арабески в сали де льос Абенцераґес в порівнаню з єї чорними, лагідними очима; чим той білий мармор в Банхо дель рей в порівнаню з єї білим личком, а оранжеві цьвіти в Пацїо де льос Араянес в порівнаню з єї повними червоненькими губоньками! Штука яко штука може бути й великою, але она єсть дїлом партача в порівнаню з майстерским дїлом природи.

Разом з нами завитала й весна до Альгамбри. Весна і любов то сиямскі близнята природи!...

От і щезла вся наша обава, ми сьміяли ся та забавляли ся як дїти.

Аж ось одного дня пригадало нам щось, що годі нам уважати ся зовсїм безпечними.

(Дальше буде).

[4]) Альгамбра (з арабского „келят-аль-гамра" — червона крїпость) найкрасший і найславнїйший памятник арабскої штуки будівництва, єсть то величезний будинок на вершку горба обведений доокола мурами з множеством веж і має півчетверта кільометра доокола. Тут знаходить ся ще нинї палата маврийских королїв, церков, давний монастир тепер касарня, доми і недокінчена палата цїсаря Кароля V. Від західної сторони королївскої палати входить ся на найбільше, подовгасто чотирогранне подвірє, зване Пацїо де льос Араянос (міртове подвірє); доокола котрого ідуть підсїня на стовпах. Звідси через малий присїнок входить ся до т. зв. салї послів з банею на 20 метрів високою. Инше подвірє зване „де льос Леонес" (львине) має посередині водограй, спочиваючий на 12 львах; до сего подвіря припирає „саля двох сестер", звана так від двох величезних плит мармор[о]вих, зовсїм однакових. Дальше єсть саля Абанцераґів (звана так в честь маврийскої родини Цераґів, вірників маврийских королїв в Ґранадї). Стїни і помости всїх тих саль і комнат суть вкриті арабскими малюнками (арабесками) крашеними плитками або мармором.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 2 липня. Є. Вел. Цїсар іменував тайного радника і бувшого мінїстра Мадейского постійним членом трибуналу державного. — Ґр. Сїміньский-Левицкий і ґр. Роман Потоцкий одержали концесию на основанє акцийного товариства льокальної зелїзницї Львів-Клепарів-Янів.

Відень 2 липня. Вчера зґоріла в Пратері трамваєва реміза. Шкода значна; конї уратовано. Причина незвістна.

Константинополь 2 липня. Репрезентанти Анґлїї, Франциї, Італїї і Росиї радили вчера над справою Крети.

Мадрид 2 липня. Мінїстер марнарки одержав вчера вість, що ескадра Камари пливе вже каналом суеским.

Ню Йорк 2 липня. Вість, що вчера коло Сантхаґо де Куба була вже велика битва, єсть безосновна. З переловлених депеш Сервери показує ся, що в Сантхаґо єсть вже дуже мало поживи і незадовго вся вже вийде.

Мадрид 2 липня. Палата торговельна в Барцельонї і центральний комітет социялістів домагають ся від правительства конче заключеня мира.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

КНИГАРНЯ
С. А. КРИЖАНОВСКОГО в КРАКОВІ

поручає

слідуючі книжки наукові педаґоґа **Райснера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найленша до дуже скорого а ґрунтовного виученя ся **чужої мови без учителя,** в поясненями **вимови** і з **ключом** на кінци кождої книжки:

„Самоук“ Руско-Німецкий по 15, 30, 52 кр. і зр. 4·04. **Польсно-Німецкий Самоук** вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс І-ший 90 кр., курс ІІ-гий зр. 2·30, комплет (оба курси) 3 зр.

„Самоук“ Польско-Француский, курс І-ий 13 зшиток, курс ІІ-гий 24 зшиток, Граматика Польско-Француска 10 зшиток по 22 кр., за послїплатою висилає ся лиш **20, 10** або **6** зшиток.

„Самоук“ Польско-Анґлїйский курс І-ший зр. 1·12, курс ІІ-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

Американьский Провідник в бесїдами анґлїйскими, видане ІІ-ге значно збільшене 75 кр.

„Самоуки Славні Люди“ т. е. 33 житеписий найславнїйших людий, з 16 ілюстрациями, зр. 1·20, в гарній оправі зр. 2·25.

Петефі Олександер король угорских поетів, безсмертний поет, убожаемий мадярским народом, поет над поетами, зр. 1·05, в гарній оправі зр. 1·80.

Дістати можна у всїх книгарнях. 17

РІПУ ПАШНУ

стернянку (Stoppelrübensamen), насїнє сьвіже і певне. **лїтра 1 злр.,** поручає **Й. БУЛЬСЄВИЧ** склад насїня в Бохни. 30

$4\frac{3}{4}$ кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланем гроший. Під ґваранциєю найлїпший товар. 31

Африк. Мока перлова . .	зр.	3·70
Сантос дуже добра . .	„	3·70
Куба зелена найлїпша .	„	4·35
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„	6·10
Золота Ява жовта найлїп.	„	5·90
Перл кава знамен. сильна	„	5·55
Арабска Мока дд. аромат.	„	6·90

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER & Co., HAMBURG.

Старим і молодим

поручаю недавно видану і значно побільшену книжку радника мед. дра Мілера о

недугах тайних і нервових і радикальнім їх виліченю.

За надісланем **60 кр.** в марках листових, висилає вже оплачену посилку

CARL ROEBER
Braunschweig. 11

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краеві і заграничні.

Найсильнїйше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднїйше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїднїй стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки уряджений відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїнїцї **проф. Вінтерніца.** Лїченє **молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лікаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 32

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

$4\frac{1}{2}$% на рік. 7

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

„MODY PARYSKIE“

ДЛЯ НАШИХ ПАНЬ!

Найдешевше і найгарнїйше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот, коштує:

квартально . .	**1**	**злр.**
піврічно . . .	**2**	**злр.**
річно	**4**	**злр.**

Пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich“ у Львові улиця **Личаківска ч. 27** або до

Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО

Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жадане безплатно.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).